

N:o 7.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 April 1877, kl. 3 e. m.

Konstitutions-Utskottets Utlåtande, angående väckt motion om tillägg till 60 § Riksdagsordningen.

Med åberopande deraf, att icke något ärende borde kunna afgöras utan genom en Kammares verkliga majoritet, och att närvaron af ett visst minimalt ledamöter borde fastställas, för att icke ett mindre antal skall kunna fatta beslut, stridande emot hvad Kammaren kanske nyss förut i samma ärende beslutit, hvilket vore hvarken med Riksdagens värdighet eller fäderneslandets sanna fördel öfverensstämmande; har Herr *Svensén* i en inom Andra Kammaren väckt, till Utskottet hänvisad motion, N:o 141, föreslagit, att Riksdagen för sin del ville besluta följande tillägg till 60 § Riksdagsordningen:

»Ingendera Kammaren kan fatta något beslut, om ej hälften af dess ledamöter äro tillstädes och, då omröstning eger rum, i densamma deltaga».

I afseende på det sålunda väckta förslaget tillåter sig Utskottet till en början erinra, att detsamma icke skulle vara egnadt att lemna de enligt motionärens förmenande erforderliga garantierna för konsekvens i besluts fattande. Närvaron af endast halfva antalet af en Kammares ledamöter kan nemligen ingalunda förekomma fattandet af beslut, stridande emot dem Kammaren förut vidtagit, alldenstund de närvarande skulle kunna till största delen utgöras af ledamöter, hvilka hysa åsigter, afvikande från dem, som af Kammares flertal omfattas. Vidare må erinras, att förslagets genomförande skulle framkalla ganska stora olä-

genheter, till bestyrkande hvaraf Utskottet blott anser sig behöfva påpeka följande. Om en till antalet betydande minoritet funnes inom en Kammare, skulle denna sålunda blifva satt i tillfälle att stundom hindra eller uppskjuta beslut genom att afhålla sig från deltagande i Kammarrens förhandlingar eller omröstningar. Det skulle också blifva förenadt med stora praktiska svårigheter att få utrönt, huruvida ett tillräckligt antal ledamöter vore tillstädes hvarje gång beslut skulle fattas eller omröstning anställas; och motionären har icke heller uppgifvit, på hvad sätt dervid skulle förfaras. Det synes Utskottet icke vara något tvifvel underkastadt, att de nu antydda olägenheterna äro sådana, att de skulle vida öfverväga den ovissa fördel, som kunde blifva en följd af det föreslagna stadgandet. Utskottet håller i öfrigt före, att tillfyllestgörande garantier i ifrågavarande hänseende icke stå att vinna genom lagbud, utan äro helt och hållet beroende af representanternas egen pligtkänsla, samt att erfarenheten om det sätt, hvarpå Riksdagens ledamöter hittills hafva utöfvat sitt kall, icke kan sägas hafva ådagalagt behovet af ett stadgande i det af motionären angifna syfte.

På grund häraf får Utskottet vördsamt hemställa,

att Herr Svenséns motion icke måtte till någon vidare åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 April 1877.

På Utskottets vägnar:

MAGNUS HALLENBORG.

Herr *Sjöberg* har begärt att få antecknadt, att han varit förhindrad att uti handläggningen af detta ärende deltaga.
